

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v **právní věci žalobce: M.M., nar. „X“, bytem „X“, právně zastoupen: Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem**, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 21.3.2014, č.j. KrÚ 19685/2014/ODSH/8,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto usnesení bylo zamítnuto odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 10. 1. 2014, č.j. OSA/P-1504/13-D/23 a uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. Žalobce byl žalovaným rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně uznán vinným tím, že dne 19. 9. 2013 v cca 11:21 hod. jako řidič motorového vozidla tovární značky VW Touareg, registrační značky XY v obci Sezemice, na silnici č. II/298, na ulici Masarykova (směrem na obec Rokytno) překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou obecnou úpravou zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) na 50 km/h, o 11 km/hod. Uvedeným jednáním žalobce porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Žalobci byla za spáchání uvedeného přestupku podle § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena peněžitá pokuta ve výši 1 500,- Kč a dále mu byla uložena podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou k poštovní přepravě dne 30. 3. 2015.

Žalobní body:

Předně žalobce konstatuje, že žaloba byla podána včas, neboť napadené rozhodnutí žalovaného nebylo žalobci řádně doručeno. Zmocněnec žalobce v odvolání požádal odvolací správní orgán, aby mu veškeré písemnosti ve věci byly zasílány na elektronickou adresu ... Žalovaný však napadené rozhodnutí na uvedenou el. adresu nevypravil, proto dle žalobce nelze dovodit právní účinky doručení fikcí při doručení na adresu trvalého pobytu, přičemž

žalobce odkazuje na závěr č. 86 zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009: „*Ve smyslu § 19 správního řádu nemůže nesprávné doručování poštou vést k uplatnění fikce doručení. Zde by totiž nezákonnost postupu správního orgánu měla negativní dopad na právní postavení adresáta.*“

Dle žalobce je tak za den doručení napadeného rozhodnutí žalobci třeba považovat den 4. 2. 2015, neboť toho dne obdržel zmocněnec žalobce rozhodnutí od jeho substituta, který nahlédl do správního spisu dne 28. 1. 2015. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 17. 6. 2010, č.j. 1 Afs 85/2009-104 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), podle kterého doručování substitutovi, jestliže má účastník daňového řízení zástupce s neomezenou plnou mocí pro celé daňové řízení, nevyvolává právní účinky, které zákon spojuje s doručováním účastníkům řízení či jejich zástupcům. Žalobce přitom namítá, že odpovědnost za přestupek zanikla již dne 19. 9. 2014 a odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2010, č.j. 5 As 60/2009-163, podle kterého musí být rozhodnutí o přestupku v prekluzivní lhůtě žalobci doručeno.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve svém vyjádření namítl opožděnost žaloby. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručováno na e-mailovou adresu ... (pouze z této e-mailové adresy zmocněnec komunikoval se správním orgánem), přičemž přijetí těchto písemností nebylo zmocněncem potvrzeno v souladu s ustanovením § 19 odst. 8 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a žalované rozhodnutí tak bylo zasláno zmocněnci žalobce poštou (doručení tzv. fikcí doručení).

K námitce žalobce, že písemnosti nebyly doručovány na e-mailovou adresu zmocněnce ..., žalovaný uvádí, že toto doručování bylo předem znemožněno, neboť na elektronickou adresu takového formátu nelze žádný e-mail zaslat. Podle žalovaného je obecně známo, že elektronická adresa nemůže být funkční, obsahuje-li diakritiku. Dále žalovaný podotýká, že zmocněnec žalobce z této adresy se správními orgány nekomunikuje, proto toto jednání žalovaný hodnotí jako zřejmě obstrukční a odkazuje na rozhodnutí NSS i nadepsaného krajského soudu v obdobných věcech, konkrétně na rozsudek nadepsaného krajského soudu č.j. 52 A 47/2014 ze dne 25. 2. 2015. V neposlední řadě žalovaný konstatuje, že na doručování písemností prostřednictvím e-mailu není právní nárok a není-li takováto písemnost potvrzena, k takovému doručení vůbec nedošlo. Žalovaný odkazuje na rozsudek NSS č. j. 6 As 218/2014 ze dne 15. 12. 2014.

Žalovaný navrhl žalobu pro opožděnost odmítnout.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Dne 17. 12. 2013 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání. Dne 9. 1. 2014 se konalo ústní jednání, k němuž se dostavil jako zmocněnec žalobce K. S., který se prokazoval prostou kopií (skenem) plné moci odeslanou správnímu orgánu prvního stupně z el. adresy ... Správní orgán prvního stupně se s takovým prokázáním existence zastoupení obviněného nespokojil a požadoval předložení originálu plné moci s tím, že K. S. upozornil, že ho na základě přeložené listiny nepovažuje za

obecného zmocněnce žalobce. Součástí textu na uvedené plné moci byla žádost K. S. o doručování veškerých písemností na „e-mail ... Dne 9. 1. 2014 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č.j. OSA/P-1504/13-D/23, jímž uznal žalobce vinným, jak již popsáno shora. K nedostatkům plné moci se správní orgán prvního stupně vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 2, když zdůraznil, že za přítomnosti K. S. ještě telefonicky na podatelně Magistrátu města Pardubic ověřil, že náležitá plná moc nebyla podána. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak bylo doručováno na adresu trvalého pobytu žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence, když si jej žalobce dne 14. 1. 2014 osobně převzal.

Dále je ve správním spise založena žádost podaná K. S. zastupujícím žalobce, o doručování veškerých písemností na el. adresu ..., přičemž žádost byla odeslána dne 24. 1. 2014 z el. adresy ... Dne 27. 1. 2014 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena z el. adresy el. zpráva bez přílohy s označením: M.M. - odvolání proti rozhodnutí,“ která byla odeslána el. adresy ... Dne 30. 1. 2014 byl doručen originál plné moci ze dne 18. 12. 2013 udělené žalobcem zmocněnci K. S., v němž žádá o doručování na el. adresu..., přičemž písemnost byla odeslána dne 29. 1. 2014. Dne 30. 1. 2014 bylo na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně doručeno rovněž odvolání s žádostí o doručování veškerých písemností na el. adresu ..., které bylo odesláno dne 29. 1. 2014, tedy správní orgán obdržel v týž den od žalobce dvě podání s žádostí o doručování na rozdílné el. adresy, které byly odeslány téhož data.

Dne 30. 1. 2014 byla zmocněnci žalobce na el. adresu ... zaslána výzva k odstranění vad podání podle § 37 správního řádu, přičemž následně, jak vyplývá z poznámek ve správním spise na čl. 35, byla tato výzva z důvodu nepotvrzení přijetí el. zprávy zaslána na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence a doručena byla fikcí. Tato výzva byla přitom doručena rovněž žalobci, a to do vlastních rukou dne 28. 2. 2014. Dne 11. 3. 2014 byla správnímu orgánu prvního stupně opět doručena prostřednictvím držitele poštovní licence plná moc ze dne 18. 12. 2013, v níž je obsažen požadavek o doručování veškerých písemností na el. adresu ... Vady podaného odvolání odstraněny nebyly.

Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2014 bylo odesláno na el. adresu ..., jak vyplývá z otisku obrazu na monitoru (Print Screen) založeného ve správním spise, přijetí zásilky však nebylo zmocněncem žalobce předepsaným způsobem podle § 19 odst. 8 správního řádu potvrzeno. Následně bylo rozhodnutí žalovaného zasláno na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence. Jak vyplývá z předmětné doručky, zásilka byla uložena k vyzvednutí a bylo zanecháno poučení dne 24. 3. 2014.

Dne 28.1.2015 se dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně za účelem nahlédnutí do správního spisu ve věci žalobce Ing. M. J., který se prokázal plnou mocí udělenou mu zmocněncem žalobce K. S., která je založena ve správním spise. Byla mu předána kopie rozhodnutí žalovaného.

Krajský soud vydal ve věci dne 27.10.2015 usnesení č.j. 61 A 13/2015-26, kterým odmítl žalobu pro opožděnost, když vycházel z toho, že žalovaný nebyl povinen doručovat svoje rozhodnutí na el. adresu ..., jak tvrdil žalobce v žalobě, neboť žalobce, resp. jeho zmocněnec předchozí doručení výzvy k opravě vady podání nepotvrdil v rozporu s ustanovením § 19 odst. 8 správního řádu. Tedy krajský soud měl za to, že jestliže se žalobce domníval, že žalovaný byl povinen zasílat svoje rozhodnutí na el. adresu ..., pak se mýlil, neboť prvním pokusem o zaslání jakékoli písemnosti na tuto el. adresu správní orgán prvního stupně svoji povinnost podle § 19 odst. 3 správního řádu beze zbytku splnil, a to s účinky pro žalovaného,

neboť se jedná o jedno správní řízení (obdobně např. rozsudek NSS č.j. 7 As 276/2015-38 ze dne 3.3.2016). Jestliže tedy žalovaný nebyl povinen se pokusit o doručení svého rozhodnutí na uvedenou el. adresu ..., nemohlo se jednat o vadu řízení. Z vyplnění doručenky založené ve správním spise jednoznačně vyplynulo datum náhradního způsobu doručení, tj. žalované rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce dle názoru krajského soudu doručeno tzv. fikcí doručení dne 3. 4. 2014, tj. desátým dnem úložní lhůty v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu. Krajský soud proto žalobu odmítl pro opožděnost s tím, že v dané věci uběhla dvouměsíční lhůta pro podání žaloby (počítáno podle § 40 odst. 2, 3 s.ř.s.) uplynutím dne 3. 6. 2014 (úterý), žalobce však v uvedené lhůtě žalobu nepodal, když tato byla podána až dne 30. 3. 2015, tj. zjevně po uplynutí uvedené lhůty pro podání žaloby.

Uvedené usnesení však bylo ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem NSS ze dne 11.5.2016 č.j. 2 As 308/2015-38 zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení s tímto právním názorem: „Nejvyšší správní soud zastává názor, dle kterého je třeba ustanovení § 19 odst. 8 věty druhé správního řádu vykládat tak, že toliko v případě doručování písemností uvedených v § 19 odst. 4 téhož zákona, tj. v případě doručování písemností, jež mají být doručovány do vlastních rukou adresáta, platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Obdobně pak je třeba vykládat i větu třetí uvedeného ustanovení, tedy tak, že nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti dle § 19 odst. 4 správního řádu nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Tento názor staví Nejvyšší správní soud zejména na argumentu systematickém, dle kterého je uvozující věta § 19 odst. 8 správního řádu vztažná i k dalším větám v tomto odstavci uvedeným. Druhá a třetí věta osmého odstavce pak tuto uvozující větu konkretizují pro doručování na elektronickou adresu dle § 19 odst. 3 správního řádu, jež se bezesporu řadí k jiným způsobům doručování, o kterých právě uvozující věta odstavce osmého pojednává. Takový výklad je slučitelný i s hlediskem teleologickým, dle kterého je vyžadována vyšší záruka stran prokazatelného doručení písemnosti, která by jinak měla být doručována do vlastních rukou adresáta, na rozdíl od písemností, které do vlastních rukou doručovány být nemusí.

Z výše uvedeného vyplývá, že aby bylo možné aplikovat závěry krajským soudem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, č. j. 9 As 60/2015 – 39, tj. po prvním bezúspěšném pokusu o doručení písemnosti dle § 19 odst. 8 věty druhé a třetí správního řádu doručovat další písemnosti ve správním řízení tak, jako kdyby adresát o zaslání na elektronickou adresu nepožádal, musí takovýmto způsobem být doručována písemnost, kterou by jinak bylo třeba doručovat do vlastních rukou adresáta.“

NSS tedy v dané věci neakceptoval právní názor krajského soudu, na němž bylo postaveno odmítnutí žaloby pro opožděnost, totiž že žalovaný již nebyl povinen doručovat žalobci svoje rozhodnutí na adresu ... z důvodu, že mu již byla na uvedenou elektronickou adresu neúspěšně doručována výzva k opravě vady podání, když se nejednalo o písemnost doručovanou do vlastních rukou. Krajský soud je tímto vysloveným názorem v dané věci podle § 110 odst. 4 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), vázán.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud se opětovně zabýval včasností žaloby. Včasnost žaloby je procesní podmínkou vedení řízení, jejíž absence vede v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b)

s.ř.s. nezbytně k odmítnutí žaloby pro opožděnost aniž by se soud mohl zabývat meritem věci (k posouzení včasnosti žaloby viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 8. 2005, čj. 2 As 11/2005-72; ze dne 17. 3. 2005, čj. 7 Afs 17/2005-42; ze dne 12. 8. 2010, čj. 7 Afs 63/2010-65). Podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s., zákonná lhůta, ve které lze podat žalobu, činí 2 měsíce poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Uvedená lhůta je zákonnou lhůtou a nelze ji prominout (§ 72 odst. 4 s.ř.s.).

Na doručování fyzické osobě ve věci přestupků dopadá právní úprava obsažená ve správním řádu.

Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu, nevylučuje-li to povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení. Uvedené ustanovení však nelze vykládat tak, že v případě sdělení požadavku účastníka na doručování písemností na jím udanou el. adresu, je správní orgán bez dalšího povinen takovému požadavku vyhovět. Tedy nelze dovodit, že na doručování na el. adresu je právní nárok. (Obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č.j. 4 As 76/2015-37: „[30] Závěrem je třeba zdůraznit, že samotné doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není spojováno s přijetím předmětného e-mailu zmocněnkyní stěžovatele, nýbrž s následným doručením tohoto rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vylučuje-li takové doručování zákon nebo povaha věci (srov. § 19 odst. 3 správního řádu). Doručení písemností tímto způsobem je vázáno na součinnost příjemce písemností.“). Dojde-li správní orgán k závěru, že takový požadavek účastníka řízení k urychlení řízení přispět nemůže, ale je např. motivován snahou účastníka zpomalovat celý proces, bude mu doručovat standardním způsobem (viz Vedral, J., Správní řád, komentář, nakl. BOVA POLYGON Praha, 2006, str. 164). Podle § 19 odst. 4 správního řádu se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba. Ustanovení § 72 správního řádu upravuje oznámení rozhodnutí. Tedy je zjevné, že rozhodnutí žalovaného muselo být doručeno do vlastních rukou zmocněnce žalobce. Ve smyslu ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu, je rozhodnutí doručeno na elektronickou adresu v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.

Ze správního spisu, jak uvedeno shora, vyplynulo, že dne 11. 3. 2014 byla opětovně doručena správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím držitele poštovní licence plná moc ze dne 18. 12. 2013, v níž je obsažen požadavek o doručování veškerých písemností na el. adresu ... Tedy dne 11. 3. 2014 obdržel správní orgán prvního stupně písemnost obsahující požadavek o doručování na el. adresu ... Tedy krajský soud je toho názoru, že žalovaný byl povinen následně doručovat svoje rozhodnutí právě na el. adresu ... nikoliv na el. adresu ..., jak tvrdil žalobce v žalobě, neboť požadavek žalobce doručeny správnímu orgánu prvního stupně dne 11.3.2014 byl posledním požadavkem na akceptaci adresy pro doručování a byl zcela jednoznačný. Plná moc téhož data přitom již byla v originále ve správním spise založena

(doručena dne 30. 1. 2014). Jestliže tedy žalovaný doručoval svoje rozhodnutí zmocněnci na el. adresu ... jak je prokázáno obsahem správního spisu, avšak přijetí zprávy na této el. adrese nebylo předepsaným způsobem potvrzeno, byť se jednalo o doručování písemnosti určené do vlastních rukou účastníka správního řízení podle § 19 odst. 4, § 72 odst. 1 správního řádu, bylo následné doručování žalovaného rozhodnutí na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce prostřednictvím provozovatele poštovní služby v souladu s uvedeným ustanovením § 19 odst. 4, 8 správního řádu, a to i v souladu s vysloveným právním názorem NSS v této věci, že takto lze postupovat pouze v případě, že nebylo potvrzeno přijetí zásilky doručované na el. adresu, která byla určena do vlastních rukou. Zmocněnec žalobce zásilku doručovanou prostřednictvím držitele poštovní licence nepřevzal. Z vyplněné doručky založené ve správním spise jednoznačně vyplývá datum náhradního způsobu doručení, tj. žalované rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno tzv. fikcí doručení dne 3. 4. 2014, tj. desátým dnem úložní lhůty v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu. Od tohoto dne je třeba počítat lhůtu pro podání žaloby, která podle § 72 odst. 1 s.ř.s. činí dva měsíce. V dané věci uběhla dvouměsíční lhůta pro podání žaloby (počítáno podle § 40 odst. 2, 3 s.ř.s.) uplynutím dne 3. 6. 2014 (úterý). Žalobce však v uvedené lhůtě žalobu nepodal, když tato byla podána až dne 30. 3. 2015, tj. zjevně po uplynutí uvedené lhůty pro podání žaloby. Tedy krajský soud opětovně, avšak na základě jiného posouzení skutkového stavu věci, dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu výrokem I. odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Náklady řízení:

Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Soudní poplatek nebyl uhrazen ani předepsán.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 5. září 2016

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová